

The Chimes

A Goblin Story of Some Bells that Rang an Old Year Out and a New Year In
1844

The story is commonly referred to as The Chimes, is a novella written by Charles Dickens and first published in 1844, one year after A Christmas Carol. It is the second in his series of "Christmas books," five novellas with strong social and moral messages that he published during the 1840s. In addition to A Christmas Carol and The Chimes, the Christmas books include The Cricket on the Hearth (1845), The Battle of Life (1846), and The Haunted Man and the Ghost's Bargain (1848).

Development history

Een Goblin-verhaal over een paar klokken die een oud jaar luidden en een nieuw jaar in
1844

Het verhaal, gewoonlijk The Chimes genoemd, is een novelle geschreven door Charles Dickens en voor het eerst gepubliceerd in 1844, een jaar na A Christmas Carol. Het is de tweede in zijn reeks 'kerstboeken', vijf novellen met sterke sociale en morele boodschappen die hij in de jaren 1840 publiceerde. Naast A Christmas Carol en The Chimes bevatten de kerstboeken The Cricket on the Hearth (1845), The Battle of Life (1846) en The Haunted Man and the Ghost's Bargain (1848).
Ontwikkeling geschiedenis

Het boek is eind 1844 geschreven, tijdens Dickens 'jaarlange bezoek aan Italië. John Forster, zijn eerste biograaf, vermeldt dat Dickens, op jacht naar een titel en structuur voor zijn volgende gecontracteerde kerstverhaal, op een dag werd getroffen door het gerinkel van de Genuese klokken die hoorbaar waren vanuit de villa waar ze logeerden.

Heel Genua lag onder hem, en daaruit kwam, met een plotselinge windstoot, in één klap het gekletter en gekletter van al zijn torenspitsen, die keer op keer in zijn oren stroomden, in een toonloos, rappend, dissonant, schokkende, afschuwelijke trillingen die zijn ideeën 'rond en rond deed draaien totdat ze zichzelf verloren in een werveling van ergernis en duizeligheid en dood neervielen'.

Twee dagen later ontving Forster een brief van Dickens waarin eenvoudig stond: "'We hebben THE CHIMES om middernacht gehoord, Master Shallow!'", [2] en het schrijven van het boek begon. Forster beschrijft de bedoelingen van Dickens bij het schrijven van The Chimes als "een klap voor de armen".

Ze waren altijd zijn klanten geweest, ze waren nooit vergeten in een van zijn boeken, maar hier was niets anders te onthouden... Wethoudersgeklots voor het neerslaan van zelfmoord. De laatste had zijn verontwaardiging tot het diepst aangewakkerd vlak voordat hij naar Italië kwam, en zijn toegenomen gelegenheid tot eenzame bezinning sindsdien had die versterkt en uitgebreid. Toen hij daarom nadacht over zijn nieuwe kerstverhaal, besloot hij er een pleidooi voor de armen van te maken... Hij moest proberen de samenleving te bekeren, zoals hij Scrooge had bekeerd, door te laten zien dat haar geluk op dezelfde fundamente rustte als die van het individu, die barmhartigheid en naastenliefde niet minder zijn dan gerechtigheid.[2]

Dickens keerde in december 1844 voor een week terug naar Londen en las het voltooide boek voorafgaand aan publicatie voor aan vrienden om de impact ervan te beoordelen. De kunstenaar

Daniel Maclise, die twee illustraties had bijgedragen aan The Chimes en twee van deze evenementen bijwoonde, verbeeldde de lezing van 3 december 1844 in een bekende sketch.[3]
Verklaring van de titel van de roman

Het klokkenspel zijn oude klokken in de kerk op wiens trappen Trotty Veck zijn beroep uitoefent. Het boek is opgedeeld in vier delen die “kwartieren” heten, naar de kwartierslag van een slagklok. (Dit loopt parallel met Dickens die de delen van A Christmas Carol “staves” noemt - dat zijn “stanza's” - en The Cricket on the Hearth verdeelt in “tijlpen”.)

Plot

Op oudejaarsavond wordt Trotty, een arme bejaarde “kaartjesdrager” of toevallige koerier, somber bij de berichten over misdaad en immoraliteit in de kranten, en hij vraagt zich af of de arbeidersklasse gewoon slecht van aard is. Zijn dochter Meg en haar oude verloofde Richard arriveren en kondigen hun besluit om de volgende dag te trouwen aan. Trotty verbergt zijn twijfels, maar hun geluk wordt verdreven door een ontmoeting met de pompeuze wethouder Cute, plus een politiek econoom en een jonge heer met nostalgie, die allemaal Trotty, Meg en Richard het gevoel geven dat ze nauwelijks bestaansrecht hebben. alleen trouwen.

Trotty heeft een briefje voor Cute bij zich voor Sir Joseph Bowley MP, die liefdadigheid uitdeelt aan de armen op de manier van een vaderlijke dictator. Bowley vereffent opzichtig zijn schulden om het nieuwe jaar goed te beginnen, en hekelt Trotty omdat hij een beetje huur en tien of twaalf shilling schuldig is aan zijn plaatselijke winkel, die hij niet kan afbetalen. Terugkerend naar huis, ervan overtuigd dat hij en zijn mede-armen van nature ondankbaar zijn en geen plaats hebben in de samenleving, ontmoet Trotty Will Fern, een arme landgenoot, en zijn weesnichtje, Lilian. Fern is beschuldigd van landloperij en wil Cute bezoeken om de zaken recht te zetten, maar uit een gesprek dat bij Bowley's huis is afgeluisterd, kan Trotty hem waarschuwen dat Cute van plan is hem te laten arresteren en opsluiten. Hij neemt het paar mee naar huis en hij en Meg delen hun schamele voedsel en slechte onderdak met de bezoekers. Meg probeert haar verdriet te verbergen, maar het lijkt erop dat ze is ontmoedigd om met Richard te trouwen door haar ontmoeting met Cute en de anderen. Als de anderen naar bed zijn gegaan, gaat Trotty rechtop zitten met een krant en wordt gesterkt in zijn overtuiging dat de armen van nature slecht zijn door te lezen over een moeder die zichzelf en haar baby heeft verdrongen.

'S Nachts lijken de klokken Trotty te roepen. Als hij naar de kerk gaat, vindt hij de toren deur ontgrendeld en klimt hij naar de klokkenkamer, waar hij de geesten van de klokken en hun goblin-bedienden ontdekt die hem berispen omdat hij het vertrouwen in het lot van de mens om te verbeteren heeft verloren. Er wordt hem verteld dat hij tijdens zijn klim van de toren is gevallen en nu dood is, en Megs latere leven moet nu een aanschouwelijke les voor hem zijn: hij moet “leren van het wezen dat het dichtst bij [zijn] hart staat” welke druk er op de arm. Er volgt een reeks visioenen die hij moet zien, hulpeloos om zich te bemoeien met de moeilijke levens van Meg, Richard, Will en Lilian in de daaropvolgende jaren. Richard vervalt in alcoholisme; Meg trouwt uiteindelijk met hem in een poging hem te redden, maar hij sterft geruïneerd en laat haar achter met een baby. Will wordt in en uit de gevangenis gedreven door kleine wetten en beperkingen; Lilian wendt zich tot prostitutie en sterft van verdriet. Uiteindelijk, berooid, wordt Meg gedwongen om te overwegen zichzelf en haar kind te verdrinken, en zo de doodzonden van moord en zelfmoord te begaan. De bedoeling van het klokkenspel is om Trotty te leren dat de mensheid, verre van van nature slecht te zijn, gevormd is om naar nobelere dingen te streven, en alleen zal vallen als ze wordt verpletterd en ondraaglijk wordt

onderdrukt. Trotty gaat kapot als hij ziet dat Meg klaar staat om in de rivier te springen, huilt dat hij zijn lesje heeft geleerd en smeekt de Chimes om haar te redden, waarop hij merkt dat hij haar kan aanraken en voorkomen dat ze springt.

Aan het einde van het boek wordt Trotty thuis wakker alsof hij uit een droom komt terwijl de klokken luiden in het nieuwe jaar van de dag dat Trotty oorspronkelijk de toren beklom. Meg en Richard hebben ervoor gekozen om te trouwen, Will ontdekt dat hun vriendelijke hospita de oude vriend van de familie is waarnaar hij op zoek was en dus zal het nu vermoedelijk goed komen met hem en Lilian, en al hun vrienden hebben er spontaan voor gekozen om een huwelijksfeest te geven en viering. De auteur nodigt de lezer expliciet uit om te beslissen of dit "ontwaken" een droom-in-een-droom is. De lezer moet kiezen tussen de harde gevolgen van het gedrag van de hogere klassen in Trotty's visie, of het geluk van de bruiloft.

Main characters

Toby "Trotty" Veck, the protagonist, a poor elderly messenger or "ticket-porter."

Margaret "Meg" Veck, Toby's 21-year-old daughter

Mrs. Anne Chickenstalker, the local shopkeeper

Alderman Cute, a Justice of the Peace

Mr. Filer, a political economist in the Utilitarian mould

Sir Joseph Bowley, a rich paternalist MP

Will Fern, a countryman

Lilian Fern, Will's orphaned niece

Major themes

This is a campaigning story like its predecessor *A Christmas Carol*, written with the intention of swaying readers towards Dickens's moral message. The chimes represent time, and the main themes of the story are summarised in the three wrongs they accuse Trotty of committing:

Harking back to a golden age that never was, instead of striving to improve conditions here and now.

Believing that individual human joys and sorrows do not matter to a higher power.

Condemning those who are fallen and unfortunate, and offering them neither help nor pity.

'Who turns his back upon the fallen and disfigured of his kind; abandons them as vile; and does not trace and track with pitying eyes the unfenced precipice by which they fell from good—grasping in their fall some tufts and shreds of that lost soil, and clinging to them still when bruised and dying in the gulf below; does wrong to Heaven and man, to time and to eternity. And you have done that wrong!'

Literary significance and reception

A Christmas Carol had been extremely well received the previous year, and *The Chimes* aroused public interest and anticipation. Five different stage productions of the book were running within weeks of publication and nearly 20,000 copies were sold in the first three months. It had a high media profile, and was widely reviewed and discussed. Critical opinion was divided; those sympathetic to its social and political message liked the book, but others thought it dangerously radical. The Northern Star reviewer called Dickens “the champion of the poor”; John Bull rejected his unflattering caricatures of philanthropy.[4] It was certainly a financial success for Dickens, and remained popular for many years, although in the long term its fame was eclipsed by that of *A Christmas Carol*.

Uitgaves

Engels

The Chimes, A Goblin Story of Some Bells that Rang an Old Year Out and a New Year In
1844

Nederlands

Het klokkenspel, eene vertelling, hoe wonderbaae de klokken van zekeren kerktoeren eens het oude jaar in het nieuwe luiden, nieuwjaarsgeschenk, Amsterdam, Frijlink, 1845

Toespelingen en verwijzingen

Allusions to other works

Asking the upper classes to stop interfering with his life and leave him to die, Will Fern makes a bitter reference to the biblical Book of Ruth, deliberately misquoting Ruth's “Whither thou goest, I will go” speech.

Allusions to actual history, geography and current science

The novel's setting is contemporary and the 1840s (the “Hungry Forties”) were a time of social and political unrest.

Trotty's conviction that poor people are naturally wicked is influenced by an article in his newspaper about a young woman who has tried to drown herself and her child, and this motif returns at the climax of the book, when Meg is driven to contemplate the same course of action. This is a reference to Mary Furley, a destitute young woman sentenced to death in 1844 for infanticide after her desperation not to return to the workhouse led to a suicide attempt in which her child drowned.[5] This case caused great public debate in the late spring of 1844. Dickens took part in the general outcry against the sentence, which was eventually commuted to transportation.[6] Among other works inspired by the Furley case is Thomas Hood's poem *The Bridge of Sighs*.

Alderman Cute is a parody of Sir Peter Laurie, a Middlesex magistrate, alderman and former Lord Mayor of London, known for his determination to “put down” the lower classes and their antisocial behaviour.[7] His remarks on the 1844 Mary Furley case have been cited as one inspiration to Dickens to write *The Chimes*.

The unnamed young man who harks back to the “good old times” is a reference to the Young England movement. Dickens removed many of these references prior to publication.

Adaptations

In 1914, the book was made into a silent film, *The Chimes*, directed by Thomas Bentley.

A musical adaptation of *The Chimes* was created in 1992 by Lisa Kofod and Gay Donat Reed, with music by Paul Johnson. A staged reading of this work was produced at The Workhouse Theatre in New York City.

The Chimes was adapted into a 24-minute clay-animated film in 2000 by Xyzoo Animation. It won a Cine Special Jury award in 2002.[8]

The Colonial Radio Theatre in Boston produced a full cast radio production of *The Chimes* in 2000. This was released on CD by Blackstone Audio in 2007, and re-released by Brilliance Audio in 2011.

In 2004, a stage adaptation by Les Smith premiered at the Southwark Playhouse.

In 2015, Audible issued *The Chimes* as a free audible book with Christmas well wishes from the company to its subscribers.

In 2022, Average Romp released *The Chimes* as a full-cast audio dramatisation starring Toby Jones as Toby Veck.

References

- House, Madeline; Tillotston, Kathleen; Storey, Graham (2002). “Preface, p.x”. *The Letters of Charles Dickens*. Oxford University Press. ISBN 9780198124757.
- Forster, John. “Chapter V”. *The Life of Charles Dickens*. Vol. 4.
- Cohen, Jane A (1980). “10” (PDF). *Charles Dickens and his Original Illustrators*. Ohio State University Press. p. 168. Archived from the original (PDF) on 27 July 2011.
- Slater, Michael (1985). Introduction to *The Chimes* in *Charles Dickens: The Christmas Books, Volume 1*. London: Penguin Classics. pp. 139–140.
- “Gates, Barbara T. Mad Crimes and Sad Histories Chapter 3 at VictorianWeb”. Retrieved 13 February 2008.
- Slater, 264
- Sanders, Andrew (7 November 2006). “Dickens's law makers and law breakers: Barnard's Inn and beyond”. Gresham College. Retrieved 23 August 2019.
- Crump, William D. (2019). Happy Holidays—Animated! *A Worldwide Encyclopedia of Christmas, Hanukkah, Kwanzaa and New Year's Cartoons on Television and Film*. McFarland & Co. p. 46. ISBN 9781476672939.

Last update:

2025/07/31

17:56

sasteren:auteurs:charles_dickens:thechimes https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/charles_dickens/thechimes

From:

<https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/> - **Sasteren-Wiki**

Permanent link:

https://wiki.kanaalweg.sasteren.nl/sasteren/auteurs/charles_dickens/thechimes

Last update: **2025/07/31 17:56**

